

[Arbejdsministeren.]

tions- og forhandlingsområde, som nu dækkes af Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger.

Forslaget ville altså, såfremt det blev gennemført, betyde en tilsidesættelse af afgørende bestemmelser i de arbejdsretlige regler, som gælder for den overvejende del af arbejdsmarkedet, og hermed tænker jeg ikke alene på de arbejdsretlige regler, som findes i hovedaftalen mellem Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund og Dansk Arbejdsgiverforening, men også på en række af tilsvarende aftaler, som er gennemført uden for Arbejdsgiverforeningens område, herunder for landbrugets vedkommende.

Det er jo også ud fra sådanne betragtninger, at en række organisationer inden for funktionærområdet er gået stærkt imod forslaget; det gælder Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger; det gælder Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund; det gælder Landsorganisationen De samvirkende Fagforbund; det gælder Kontor- og Handelsfagenes Arbejdsgiverforening og Dansk Arbejdsgiverforening.

Nr. 7 i de to partiers lovforslag går ud på, at forhandlingsretten for en funktionærgruppe skal tilkomme den mest omfattende organisation inden for funktionærgruppen, og at andre organisationer skal være uberegtigede til at kræve forhandlinger eller iværksætte kollektive kampskridt med henblik på opnåelse af kollektiv overenskomst.

Formålet med dette forslag er ifølge bemærkningerne til lovforslaget at sikre, at de funktionærorganisationer, der på det givne tidspunkt har den største tilslutning fra de interesserede funktionærer, får tillagt forhandlingsretten. Jeg har imidlertid en fornemmelse af, at forslaget kunne have til hensigt at fremme en funktionærorganisering på firmabasis, altså i lokale personaleforeninger, og det, jeg har læst i dagspressen herom, kunne i og for sig godt bestyrke mig i den opfattelse.

Om disse forhold vil jeg gerne først sige, at den almindelige regel inden for handels- og kontorområdet er, at en organisation ikke kan kræve overenskomst oprettet, medmindre organisationen repræsenterer halvdelen

af de ansatte inden for det område, som overenskomsten skal dække. Jeg tror imidlertid ikke, at man har gjort sig helt klart, at f. eks. firmafunktionærforeninger kunne omfatte mange kategorier af funktionærer, f. eks. både kontorfunktionærer, lagerfunktionærer, tekniske funktionærer, laboranter, værkstedsfunktionærer og arbejdsledere. Flere af disse grupper kan samtidig være medlemmer af deres faglige landsorganisation, som de helt naturligt har overdraget forhandlingsretten til. Det vil altså, så vidt jeg kan se, betyde, at der kan opstå en lang række konflikter alene på spørgsmålet om, hvorvidt forhandlingsretten nu tilkommer en funktionærgruppe, evt. en landsorganisation, eller den lokale personaleforening.

Jeg vil gerne delere føje til, at det nok er muligt, at en del arbejdsgivere kunne være interesseret i, at funktionærerne blev organiseret i lokale personaleforeninger. Men jeg tror nu ikke, det vil være mange, som har den interesse, og Dansk Arbejdsgiverforening og andre arbejdsgiverorganisationer her i landet vil næppe være interesseret i at skulle forhandle med måske flere hundrede personaleforeninger i stedet for eller ved siden af at skulle forhandle med de landsorganisationer, som findes på funktionærområdet.

Hertil kommer — og det synes jeg skal ind i billedet — at lokale personaleforeninger, som nr. 7 i lovforslaget formentlig sigter på, normalt kun har ringe mulighed for at varetage funktionærernes interesser. Forslaget ville derfor kunne bevirke, at funktionærernes økonomiske interesser ikke kunne varetages på betryggende måde.

Alt i alt finder jeg, at der her er tale om et forslag, der ikke er særlig godt gennemtænkt, og som ville kunne skabe kaos inden for funktionærområdet.

For så vidt angår nr. 8 i de to partiers lovforslag, hvorefter kollektive overenskomster inden for funktionærområdet højst kan indgås for et tidsrum af 3 år og efter denne periode skal bortfalde uden opsigelse eller frigørelseskonflikt, skal jeg bemærke, at dette må ses i nøje sammenhæng med det foregående, og det må efter min opfattelse afvises af de grunde, jeg lige har anført. Hertil kommer, at man ville indføre helt andre arbejdsretlige grundregler på funktionærområdet end på det øvrige ar-